

DZIENNIK URZĘDOWY

Województwa Pomorskiego.

**Adres Redakcji i Administracji „Dziennika Urzędowego“: Pomorski Urząd Wojewódzki, Toruń.
Prenumerata kwartalna 3 złote. — Cena ogłoszeń: wiersz łamowy 60 gr.**

TREŚĆ:

Ustawy i rozporządzenia:

110. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30. grudnia 1925 r. o zniesieniu obszaru dworskiego Krakówek w powiecie świeckim i wcieleniu jego terytorjum do gminy wiejskiej Dąbrówka.
111. Dekret Wojewody Pomorskiego dotyczący zmiany nazw obwodu wójtowskiego Mały Kuntersztyn w pow. Grudziądzkim na „obwód wójtowski Tuszewo“.

Obwieszczenia i komunikaty.

112. Zasady obowiązujące przy udzielaniu zapomóg finansowo słabym właścicielom zwierząt, którzy ponieśli szkody gospodarcze wskutek przeprowadzenia zarządzeń w celu zwalczania pryszczycy.
113. W sprawie stwierdzenia tożsamości chłopca Stanisława Bednarczyka.
114. W sprawie zaginionego Bronisława Kaszkowskiego.
115. W sprawie zaginionego Franciszka Sierackiego.

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

110.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW z dnia 30 grudnia 1925 r.

o zniesieniu obszaru dworskiego Krakówek w powiecie świeckim w Województwie Pom. i wcieleniu jego terytorjum do gminy wiejskiej Dąbrówka w tymże powiecie i Województwie.

Na mocy § 2 p. 3 pruskiej ordynacji wiejskiej dla siedmiu wschodnich prowincyj z dnia 3 lipca 1891 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 233) oraz na mocy art. 14. ustawy z dnia 23. czerwca 1921 r., o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 75 poz. 511) postanawia się co następuje:

§ 1. Obszar dworski Krakówek w powiecie świeckim w Województwie Pomorskiem znosi się, a terytorjum jego wciela się do gminy wiejskiej Dąbrówka w tymże powiecie i Województwie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: (—) Ał. Skrzyński,
Minister Spraw Wewnętrznych (—) Wł. Raczkiewicz.

111.

DEKRET

Na zasadzie edyktu ministerjalnego z dnia 17. marca 1874 r. (M. Bł. str. 99) łącznie z art. 8 ustawy z dnia 1. sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. Pr. P. P. Nr 64, ogłoszonej dekretem Ministra b. dzielnicy pruskiej o przejęciu ziem przyznanych Polsce traktatem wersalskim z 17. stycznia 1920 r. (Dz. Urzędowy M. B. dz. Pr. Nr. 3, zmieniam niniejszem nazwę obwodu wójtowskiego Mały Kuntersztyn w powiecie grudziądzkim na nazwę: obwód wójtowski Tuszewo.

Toruń, dnia 5 maja 1926 r.

Wojewoda:

w z. (—) Stonawski.

L. dz. IV. — 3008/26

OBWIESZCZENIA I KOMUNIKATY.

112.

Tłumaczenie z niemieckiego.

ZASADY

MIARODAJNE PRZY UDZIELANIU ZAPOMÓG FINANSOWO SŁABYM WŁAŚCICIELOM ZWIERZĄT, KTÓRZY PONIĘSLI POWAŻNE SZKODY GOSPODARCZE WSKUTEK PRZEPROWADZENIA ZARZĄDZEŃ W CELU ZWALCZANIA PRYSZCZYCY.

Stosownie do § 13 regulaminu o udzielaniu odszkodowań z powodu zaraz zwierzęcych z dnia 28-go lutego 1912 uzgodnił Rząd królewski z Wydziałem Prowincjalnym Prowincji Zachodnio-pruskiej następujące zasady:

1. Zapomogi są dobrowolnym świadczeniem Związku prowincjonalnego i nie wynikają z jakiegokolwiek rozszczenia prawnego.

2. Zapomóg udziela się z reguły gotówką i to bezzwrotnie. Mogą jednak także być udzielane we formie bezprocentowych lub niskoprocentowych pożyczek.

3. Zapomoga nie może przekraczać połowy powstałej szkody, która wynosić winna co najmniej 50 zł. Ogólną sumę, której przekroczyć nie wolno przy udzielaniu zapomóg w roku obrachunkowym, ustala w preliminarzu budżetowym Sejmik prowincjalny.

Zapomogi udziela się tylko wteczas, jeżeli właściciel zwierzęcia przez przeprowadzanie zarządzeń w celu zwalczania pryszczycy poniósł tak poważne szkody, że zagrażają jęgo egzystencji względnie możności zarobkowania.

Finansowo mocnym właścicielom zwierząt zapomóg się nie daje.

Starosta Krajowy winien zasięgnąć opinii starosty powiatowego względnie w powiatach miejskich magistratu, czy zachodzą warunki wymienione w punktach 4 i 5. W opinji tej należy podać, wskutek jakich zarządzeń mających na celu zwalczanie zarazy powstały szkody na czem one polegają, ile w przybliż. wynosi szkoda stwierdzona na podstawie szczegółów, które należy bliżej objaśnić, jakie są stosunki majątkowe i dochodowe właściciela i czy uwzględniając to wszystko, uważać go można za potrzebującego zapomogi, oraz wreszcie, czy zachodzą przyczyny, które usprawiedliwiają odmowę zapomogi (porównaj poniżej p. 7). Starosta Krajowy może dać otaksować zgłoszoną szkodę przez jednego lub więcej rzeczoznawców.

Zapomogi nie udziela się:

- 1) jeżeli właściciel zwierząt, lub zarządca gospodarstwa, do którego zwierzęta należą, lub ten, któremu w miejsce właściciela nadzór nad zwierzętami powierzono, wbrew przepisom § 9 i § 10 ustawy o zarazach zwierzęcych świadomie lub przez nieogłębność nie uskutečnił zgłoszenia, do którego był zobowiązany albo opóźnił je o więcej jak 24 godzin od czasu, jak skonstatował fakt, wymagający odnośnego zgłoszenia, chyba, że nastąpiło zgłoszenie ze strony innej osoby do tegoż zgłoszenia zobowiązanej i że udowodnić można, iż właściciel, względnie jego zastępca, względnie zarządca gospodarstwa tylko dlatego zaniechał zgłoszenia, ponieważ był powiadomionym o należytem i dość wczesnem zgłoszeniu przez inną obowiązana do tego osobę.
- 2) jeżeli właściciel kupił lub w inny sposób nabył lub przyjął pod swój nadzór lub na swoje pastwisko zwierzę, o którym wiedział, że jest chore na pryszczycę.
- 3) jeżeli właściciel zarazone lub podejrzane zwierzę przez nieogłębność kupił lub w inny sposób nabył lub wziął pod swoją pieczę lub na swoje pastwisko i w ten sposób wybuch zarazy spowodował.
- 4) jeżeli właściciel lub jego zastępca nie zastosował się do zarządzonych przepisów o ochronie przed zarazą i o ograniczeniu ruchu zwierząt.
- 5) jeżeli właścicielowi zarzucić można wogóle nieuwagę co do zapobiegania rozszerzaniu się zarazy, w szczególności zaś co do nadzoru nad własną służbą i nad stykaniem się jej z innymi osobami.
- 6) jeżeli właściciel lub jego zastępca, lub zarządca gospodarstwa podaje nieprawdziwe dane o wysokości szkody, lub o innych okolicznościach miarodajnych dla wymierzenia odszkodowania.

O udzieleniu względnie odmówieniu zapomogi rozstrzyga Wydział prowincjonalny. Naczelnemu prezesowi należy poprzednio dać sposobność wypowiedzenia się. Wydział prowincjonalny, którego rozstrzygnięcie jest zawsze ostatecznem, rozstrzyga również o sposobie udzielenia zapomogi i ustala bliższe warunki ewentualnej pożyczki. Oddalenie wniosków o udzielenie zapomogi następuje bez podania przyczyn odmowy.

O ile się naczelny prezes zgodził na przyznanie zapomogi bezzwrotnej i na wysokość tejże, zwraca królewska rejencja w postaci zasiłku jedną trzecią wyłożonej zapomogi, w miarę na ten cel w budżecie państwowym preliminowanego funduszu. Minister Rolnictwa domeni i lasów rozstrzyga, czy i o ile w pojedynczych wypadkach zwraca się zasiłek w wysokości połowy wyłożonych zapomóg.

Na końcu każdego roku obrachunkowego należy przesłać naczelnemu prezesowi zestawienie bezzwrotnych zapomóg z dołączeniem wszelkich podkladek wraz z wnioskiem o zapłacenie kasie krajowej zasiłków państwowych.

Wydział prowincjonalny winien składać corocznie Sejmowi prowincjonalnemu sprawozdanie o zapomogach udzielonych w ubiegłym roku rachunkowym.

Postanowione przez wydział prowincjonalny na posiedzeniu dnia 17. grudnia 1912.

Gdańsk, dnia 22. grudnia 1912.

(pieczęć)

Starosta Krajowy prowincji Zachodnio - Pruskiej.

(—) Frhr. Senft v. Pilsach.

Powyższe zasady zatwierdza się niniejszem.

Berlin, dnia 27. lutego 1913.

(pieczęć)

Minister

Rolnictwa, Domeni i Lasów

z p.

(—) Schroeter

Minister

Spraw Wewnętrznych

z p.

(—) Freund

Minister Finansów

w z.

(—) Michaelis.

Uchwałami Wydziału Krajowego z dnia 19 stycznia oraz 23. lutego 1926 r. zatwierdzonem przez Ministerstwa: Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Spraw Wewnętrznych oraz Skarbu dnia 24. marca 1926 r., zostały niniejsze „Zasady” rozszerzone i na wypadki niedokrewności zakaźnej u koni z wyjątkiem zdania drugiego punktu 8 i punktu 9 „Zasad”.

Toruń, dnia 16. czerwca 1926 r.

Starosta Krajowy Pomorski

L. dz. II. 3725/26.

w z. Żeleński.

113. Starosta Jędrzejowski
L. 5449/26

1

Jędrzejów, dnia 13 kwietnia 1926 r.

**Stanisław Bednarczyk
doprowadzenie.**

Do

Pana Wajewody
w Kielcach.

W dniu dzisiejszym doprowadzony został do Starostwa chłopiec imieniem Stanisław Bednarczyk, który jakoby porzucony przez matkę w Berlinie przebywał w Sierocińcu w Berlinie do roku 1925, poczem wraz z 44 innymi chłopcami za biletem bezpłatnym przez Konsulat Polski w Berlinie wydany, odstawiony został do granicy Polsko Niemieckiej i wydalony. O swem pochodzeniu wie tylko tyle, że znaleziono go w dniu 1 kwietnia 1912 r. na stacji Stettin i wychowywał się przez cały czas w Sierocińcu w Berlinie przy ulicy Turmstrasse. O pochodzeniu swem w gminie przynależności rodziców nie wie. Proszę o zarządzenie zawiadomienia wszystkich Starostw z prośbą o stwierdzenie, czy wymieniony za rodzicami swymi nie jest do której z gmin Rzeczypospolitej Polskiej przynależny. W tej sprawie odnoszę się także jednocześnie o informację do Konsulatu Generalnego w Berlinie.

Starosta:

w z. (podpis nieczytelny).

114. Powiatowa Komenda Uzupelnień
w Toruniu
Referat inwalidzki.
L. dz. 1865/Inw.

EDYKT.

Ktokolwiek posiada wiadomości o istnieniu lub zaginięciu Bronisława Raszkowskiego ur. 7. X. 1896 r. w Belku pow. Brodnicki, syn Józefa i Ewy z Filarskich, zamieszkałego przed wstąpieniem do wojska polskiego w Lidzbarku pow. Brodnica, który służył w 16. pułku art. ciężkiej, winien o tem donieść Powiatowej Komendzie Uzupelnień Toruń w ciągu 3 miesięcy od chwili ogłoszenia niniejszego edyktu.

(—) E. Kamiński, major.

115. Powiatowa Komenda Uzupelnień
w Toruniu.
Referat inwalidzki 17036/Inw.

EDYKT.

Ktokolwiek posiada wiadomości o istnieniu lub zaginięciu Franciszka Sierackiego ur. 2. VII 1891 r. w Łązynie pow. lubawski, syn Antoniego i Berty z Wyźliców, zamieszkałego przed wstąpieniem do wojska w Zwiniarzu, pow. lubawski, winien o tem donieść Pow. Kom. Uzup. w Toruniu w ciągu 3 miesięcy od chwili ogłoszenia niniejszego edyktu.

(—) E. Kamiński, major.

